

מונולוג של אריק סיני

מיסגרות: "תישאר במיסגרת, אפילו אם זה לא לרוחך, אפילו אם אתה מפסיד המון בחיים..."
את אבי — הפסדתי. הוא מת לי ככה פתאום. הוא מת בגיל 63.
במשך כל חיי הוא היה מרוחק, וכך הוא נשאר לי. לא הצלחתי לפענח אותו. הוא היה עסוק בלהרוויח ולעשות כסף. הוא לא הצליח להשפיע עלי, חי מחוץ לחיים שלי.
כיום יוצא לי שאני עומד ליד המצבה שלו בקריית ביאליק — אני

ממנה כמו שילד נהנה לקבל צעצוע שהוא חלם עליו הרבה זמן. אבל הכסף של ברודוויי עזר. בלי ספק.
אני מבית פולני נורא חם: אבא פולני, ניי, וכן — אמא פולניה...
אבא שלי עבר בחברת החשמל. הוא נפטר לפני חמש שנים.
אמא שלי היתה עקרת בית. זה היה בית עם הרבה חום, הרבה אהבה. כל הזמן רצו שנהיה — אחותי ואני — מה שהם לא הצליחו. רצו שנהיה מהגרים או רופאים. עם אחותי הצליחו קצת

שנה. זוהי חלקת אלוהים הקטנה שלי, ואני נלחם עליה ככל שאני יכול.
יצרתי לי מין שקט כזה. בכל פעם שכותבים עלינו רכילות — הם מתגרשים, מסוכסכים — אני מרגיש שאיזה שרון קטן מאיים על השקט הזה, כאילו אומר לעצמו: "יותר מדי שקט, אבל האריק הזה..."
לא מוזמן פירסמו כאילו אני מרכיל עם בחורות אחרות על יחסי עם סלי. פתאום אמא שלה מגיעה ומספרת לה את זה בחצי קול, כדי שגם אני אקלוט,

אם אני סקסי? אני לא יודע.
אני חושב שאני משרד סקס בעיניים, כי אני מאורד מאורד אוהב סקס. אבל אני חושב שאני שמנמן מדי. הייתי צריך להוריד 15 קילוגרמים, להתלבש אחרת.
אני בגדים יפים יותר.
אני בן אדם מאוד נקי ואני נראה מלוכלך.
מרוע אני לא מרוה? אני מנסה כל הזמן! כשאני מצליח להוריד שיכעה וחצי קילוגרמים, אני נתקע. כשיכעה

"ראיתי בראי שיש לי בנה ושם קמטים!"

"שלוות גיל ה-40"

פ עם פעם — אולי לפני שלוש שנים — יצא לי להעביר לילה עם אריק סיני בפאב אופנתי.
סיני — אז זמר שנחשב למאוד IN, מאוד מעורה בחיי הלילה — ישב מכורבל במעיל, שכיסה על פיזמה, וסיפר בעניינות שרק התעורר וגרר עצמו לפאב.
הוא נראה לי אז קצת מעורפל, ליתר דיוק — נראה מסומם. הוא הצטנן איתי בצד והיוותו אטרקציה לחתיכות, שחיפשו ברחבי הפאב.
דיברנו במשך שעות על כלום. הרגשנו כליכך יגעים, כליכך עייפים מהחיים. המוטו הבלתי מוצהר היה — לסיים את הלילה כמה שיותר מאוחר.
לא הייתי נזכרת בכך, לולא פגשתי השבוע באריק סיני רחוק מרחק של שנות אור מהתקופה ההיא.
סיני, שהיה פעם צומת מרכזי בחיי הלילה של תל אביב, ושבנה לעצמו דימוי של מאצ'ו ישראלי, בעזרתה הנדיבה של פירסומת לסיגריות "ברודוויי", נעלם פיתאום מנוף חיי הלילה. גם בקאריירה שלו חלה האטה. מי שהרעיש את טורי הרכילות בנירושיו (השניים) משוש וברומאן שניהל, כגבר נשוי, עם סלי ובנישואיו איתה, מי ששמו כיכב בטורי הרכילות בחברת חתיכות תורניות, חי לו בשקט בשכונת בבלי, מדבר הרבה על בית ומישפחה, ונרגש מיוסר הולדתה של ליהי, בתו בת השנה מטלי.
זה תענוג לפגוש כיום באריק סיני. הוא הוציא לאור תקליט חדש. בעגה המיקצועית מכנים זאת "קאס-בק", אם כי המושג הגדול הזה אינו מתיישב עם השלווה שמקריץ סיני, המתגעגע לכך שיקראו לו "אריה".

בשלב הצילומים הרגשתי שזה יחזור אלי כבומראנג. המאצ'ו הזה בכלל לא התאים לי. הפירסומת שירדה גבריות. בי יש המון ביישנות, רכות. ידעתי שזה בלוף שאני צריך לחיות איתו, אפילו שאני לא כזה.
בצילומים, חמש פעמים בלבד, שיחקתי את זה. בבית ובכרוב הייתי אריק, לא מאצ'ו ובלי סוסים. אני בכלל לא יודע לרכוב על סוסים...
"אני מבית פולני"
מה קרה לחמישה מיליון הלייברות? חצי הלך למנהל האישי שלי — שיחת טלפון אחת, וראי כמה הוא הרוויח. חלק גדול הלך למסדה הכנסה. וממה שנשאר קניתי ביאמיו. ראו אותי בביאמיו, ואמרו: "בטח, הוא כוכבו וראי יש לו וילה כזאת!" וכל מה שהיה לי היתה מכונת ביאמיו.
כל חיירציתי מכונת כזאת. נהייתי

ואמא שלי מטלפנת מקריית ביאליק, לחוצה: "אריה, טוב פעם?"
"אינני יודע לרכוב"
לום אחד בצהריים, כשמצבני הכלי היה גרוע, טילפן אלי אמרגני, סולו יורמן, ואמר: "יש הצעה שתרגמן סיגריות. אני לא אקוב בסכומי כסף בטלפון..."
מייד ענית: "כן".
הוא אמר לי שרוצים מין דמות מאצ'ו כזאת. הסכמתי מייד, בגלל הכסף ומפני שערך עצם היום הזה אני מעשן כבד. היה מרובך, נרמה לי, על חמישה מיליון לירות.
הבנתי שזה עלול לפגוע בי. בירדנה (ארוי) הפירסומת של הבנק לא תפגע, מפני שהיא יותר מיסחרית, פחות אישית ממני. אני בחיים לא הייתי ממסחר את הילדה שלי ומשתף אותה בפירסומות!

חצי אני תמיד נתקע. אני לא אחד מאלה המחוכרים לפאן שתקוע לתקע.
אני נפתח ביחסים עם נשים רק אחרי תקופה ארוכה. לא הייתי קורא לכך "ביישן", אלא נבוך.
חונכתי עליידי הוריי שמחזורים אחרי אשה. זה יישמע לך מוזר, אחרי הדימוי שיצרו לי, אבל חונכתי להתייחס לנשמה, להכיר, לחזר.
בגלל הפירסומת לסיגריות, הפא- כים, חשבו שאני טיפוס החוטף בחורה ללילה אחד. זה מצחיק.
היו מגיעות כל מיני בחורות לפאבים ואני הייתי מתחבאי כל בפניה. היו בחורות שניסו לפרסם כאילו היה להן משהו איתי, ואני הייתי הולך אחורה, כל הזמן — צעד אחד אחורה. האהבה ביני ובין סלי (אשתו) השלישית והנוכחית) היתה נורא קשה. זאת היתה גם תקופת הפאבים. התגרשתי בשביל סלי. בעצם, הייתי מתגרש בכל מיקרה.
לתינוקת שלנו מלאה ביום שישי

יותר — היא מורה.
אני האח הגדול. לקח לאמא שלי 10 שנים להסתדר עם זה, שאני לא מקבל לוקס כסוף כל חודש. עכשיו אולי היא מתגאה בי קצת כשהיא עוברת איתי ברחוב ומוהים אותי...
אף פעם לא הייתי מרדן. הייתי חברתי, אוהב על הבנות, אבל המופנמות והביישנות דפקו אותי. אז בנות לא היו מחזרות אחרי בנים כמו היום.

מאז שאבא שלי מת, המישפחה התפרקה. פיתאום הקטע של להתפנק בבית — זה איננו. זה נורא חסר.
אני חושב שאני עדיין הילד של אמא. כולנו. הורים — זה היה מין מיקוש צאלנו. מין דבר שאסור לגעת. אבא שלי היה שקט וסמכותי. מאוד עדין, אבל סמכותי, עם עיניים כחולות חודרות כאלה. אמא היתה מין תרנגולת כזאת השומרת על האפרוחים: צורחת אבל נרגעת מהר.
שניהם יוצאי השואה. ניטו, כל הזמן, לתת לנו מה שלא היה להם.
אמא שלי הסתדרה נורא גרוע עם ההוריה שהיה סביבי. רע מאוד. אחרי שהתגרשתי היא לא דיברה איתי איוה חודשיים. אצלנו לא היה נהוג לפרק

"השואה היתה בבית, בקירות..."

ל הרור הזה של השואה... השואה היתה בבית: זה בקירות, זה שם. זה שאמא שלי התנגדה לראות תוכנית על השואה בטלוויזיה, ואבא שלי רצה דווקא לראות ולהיזכר.
היזכור הכי חזק שלי הוא שפעם שאלתי את אבא שלי מה זה רעב. הוא ענה: "אריק, היו אנשים שחיפשו צואה יבשה כדי לאכול, כי כשזה יבש — זה פחות מסריח, והרעב גבר שם על הגועל".

מבקר אותו די הרבה — ואמרו: יו, אילו הייתי יכול להקים אותך מחדש, להכיר אותך יותר!"
אבי מעולם לא אמר לי: "אני אוהב אותך!" אני — בדיוק להיפך, אומר 20 פעם ביום: "אני אוהב אותך!" אוהב לגעת, לחבק, אני אוהב! רוצה שכל מי שיהיה איתי — יהיה כזה רוצה לתת, להרגיש, לא מסתדר עם הורות הזאת. אני מנשק כל מי שאני רק יכול. זה לא מיני, זה...
הוא אמר לי שרוצים מין דמות מאצ'ו כזאת. הסכמתי מייד, בגלל הכסף ומפני שערך עצם היום הזה אני מעשן כבד. היה מרובך, נרמה לי, על חמישה מיליון לירות.
הבנתי שזה עלול לפגוע בי. בירדנה (ארוי) הפירסומת של הבנק לא תפגע, מפני שהיא יותר מיסחרית, פחות אישית ממני. אני בחיים לא הייתי ממסחר את הילדה שלי ומשתף אותה בפירסומות!

סיני במאצ'ו במודעות לסיגריות, האם אני סקסי? אני לא יודע.